

ISTORIA LUMII

PREISTORIA

Traducere din limba spaniolă
ELENA-ANCA COMAN

Șapte, șase, cinci, patru, trei, doi, unu... RIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIING! Clopoțelul școlii a sunat punctual, ca în fiecare zi, dar de data asta am sărit de bucurie ca niciodată. Să nu mă înțelegeți greșit, nu vreau să vă faceți o impresie proastă despre mine: **ÎNTOTDEAUNA** sar de bucurie când se termină orele. Dar acum era diferit: se terminaseră cursurile, eram oficial în vacanță! Și, mai mult decât atât, aveam să-mi petrec prima lună acasă la bunicul, pentru că părinții mei trebuiau să mai lucreze câteva săptămâni până la concediu.

Puține lucruri îmi plac mai mult decât să stau cu bunicul. Mai ales în ultimele luni, de când ne-a arătat micul muzeu de istorie pe care-l are acasă. **GĂSEȘTI DE TOATE ACOLO!**

Hărți, foarte multe cărți, spade, o busolă, două lunete, o armură, vitrine pline de lucruri... De atunci, după-amiezile pe care le petrecem împreună sunt pline de personaje care au trăit în urmă cu foarte mulți ani, precum cavaleri medievali, piraiți, legionari romani, exploratori...

E incredibil cât de multe lucruri am putut să învăț despre **TRECUT**. Mă rog, câte am putut să învățăm, deoarece cu mine e și fratele meu mai mic, Marco. Clar, îl iubesc mult și toate astea, cu toate că uneori e cam nesuferit. Ah, apropo, mă numesc Carmen, nici nu v-am spus!

De îndată ce am ajuns acasă la bunicul, eu și Marco am alergat pe scări în jos, spre muzeu. Ultima oară când am vorbit cu bunicul la telefon, ne spusese că primise o nouă piesă pentru colecția sa, un lucru extraordinar pe care-l pusese în vitrina din capăt. Așa că ne-am dus direct acolo, plini de curiozitate, dar...

- Bunicule, ce e ciudățenia asta? am întrebat dezamăgiți.

Era ceva ce semăna puțin cu un **SCHELET**, dar îi lipseau unele oase.

- V-o prezint pe **LUCY**, cel mai vechi strămoș al nostru. A trăit în urmă cu aproximativ trei milioane de ani în Etiopia, o țară din Africa, ne-a spus calm bunicul.

- Ia să vedem... unu, doi, trei, patru... a început Marco să numere pe degete, crezând că la un moment dat avea să ajungă la cele trei milioane.

Până când și-a dat seama că era imposibil, desigur.

– În realitate, semăna mai mult cu o maimuță decât cu o persoană, ne-a explicat bunicul arătând spre un desen de lângă oase. Însă deja împărțea cu noi o trăsătură fundamentală. Spre deosebire de alte primat, Lucy **MERGEA ÎN DOUĂ PICIOARE**. Iar asta era genial, fiindcă putea să vadă în zare dacă se apropia un pericol și, mai ales, fiindcă avea mâinile libere.

– Atunci, Lucy era o maimuță sau un om? am întrebat intrigată.

– Nici una, nici alta. Era un *hominid*, așa sunt numite primatele care merg în picioare. Mai precis, Lucy era dintr-o specie numită **AUSTRALOPITHECUS AFARENSIS**.

